

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sol Triplex In Eodem Universo

Hermann, Amand

Sultzbaci, 1676

Septima. De Distributione Angelorum in Hierarchias, & choros, seu ordines.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95850](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95850)

Est perfectissima & infinita substantia spiritua-
lis; ergo infinitum Ens & ulterius; ergo infi-
nitus Angelus simpliciter. R. 2. Quod, si quod-
libet individuum deberet continere omnem
perfectiorem suæ speciei secundum extensio-
nem, nec anima, nec alia quæcunq; creatura pos-
set multiplicari numero, ut rem penitus confi-
deranti clarè patebit.

Urgetur Pluralitas individuorum est
infinita, sed natura Angelica non potest inten-
dere infinitum, ut dicebat ipsa responsio; ergo
nec pluralitatem individuorum. R. negando
maj. Quia, ut dicit Scotus, non enim pluralitas
numeralis est infinita, sed tantum stare potest
infinitas ipsa non repugnante, licet ergo nullus
intendat infinitatem per se, tamen aliquis po-
test intendere multitudinem numeralem, quæ
de se non est infinita, quia sicut compatitur se-
cum infinitatem, ita etiam finitatem. Ita Do-
ctor subtilis.

Dices In quolibet Choro & ordine An-
gelorum est prius & posterius, sed hoc est se-
cundum speciem, ergo. R. Esse prius & poste-
rius secundum speciem & gratiam simul, con-
cedo, secundum speciem tantum nego, id est,
sub eadem specie sunt aliqua plura individua,
quæ adhuc in gratia se invicem excedunt.

QUÆSTIO VI.

De Numero Angelorum.

I.
Magnus est
numerus
Angelorum.

Dico ad Quæstionem: De fide cer-
tum est, magnum esse Angelorum numerum, incertum
tamen, quantum sit, comparatione facta ad homines.

Probatur prima pars ex illo Job.
25. *Nunquid est numerus militiæ ejus? Daniels 7.*
*Millia millium ministrabant ei, & decies centena mil-
lia assistebant ei, Apocal. 5. Et vidi & audivi, vo-
cem Angelorum multorum in circuitu Throni & Ani-
malium, & Seniorum, & erat numerus eorum mil-
lia millium, Matth. 25. An putas, quia non possum
rogare Patrem meum, & exhibebit mihi modò plus
quam duodecim Legiones Angelorum. Legio autem
secundum D. Bonaventuram habet 6666. in-
dividua.*

Nec obstat, Quod Tob. 12. & Apoc.
8. fiat mentio tantum septem Angelorum, quia
ibi solum enumerantur principales, qui propter
eminentiam dicuntur aditare ante Deum,
utpote qui præcipuis mysteriis, & arcanis depu-
tati sunt, esto, omnes beati Angeli per visionem
adsint Deo.

II.

Probatur secunda pars Ex D.
Augustino lib. 15. de Civit. cap. 1. Et in En-
chiridio Laurent. cap. 29. ubi addit & dicit:
*Neg. enim numerum immundorum Daemonum novi-
mu.* Quod quàm maximè confirmatur ex tanta
sententiarum diversitate; Nam imprimis aliqui
putant, esse majorem numerum Angelorum,
quàm omnium hominum creatorum & crean-
dorum, probant id exinde, quod D. Brigittæ,
D. Dionysio de cœlesti Hierarchia, revelatum
sit, esse tantum numerum, ut cuiq; homini de-
cem deputari possint ad custodiam. Deinde,
F. Amandi Hermann Metaphysica.

quia verisimile est, in custodiam hominum sim-
plicium mitti Angelos infimi chori, qui specia-
liter dicuntur Angeli, sed certum est, plures esse
simplices, quam doctos & majores. Item do-
cent, singulis hominibus distinctum esse depu-
tatum ad custodiam, nec unum pluribus succes-
sivè inservire, ex quo sequitur, solos Angelos in-
fimi ordinis æquare, vel superare homines tam
creatos, quàm creandos, quibus, si addantur
octo alii ordines & tertia pars quæ cecidit, sine
comparatione certè Angeli excedent homines
in numero.

Alii e contra putant, homines incom-
parabiliter excedere Angelos, quia soli præde-
stinati, qui sunt, Eheu! minima pars hominum,
tertiæ parti Angelorum, illis videlicet, qui ceci-
derunt, in ruinam & suppletionem succedunt.
Sed hoc fundamentum infirmum est, quia non
constat, tertiam partem Angelorum cecidisse,
illud enim Apocal. 12. ad litteram intelligitur
de Ecclesia ex hominibus collecta, ut videre est
apud Lyranum; tum, quia non constat, tot ho-
mines assumi ad ruinas cœlestes reparandas,
quot Angeli ceciderunt.

D. Gregorius tandem hom. 34. in
Evangelia putavit, tot esse beatos Angelos, quot
sunt homines electi, juxta illud Deuteron. 34.
*Constituit terminos populorum, juxta numerum filio-
rum Israël: ubi apud septuaginta habetur: Juxta
numerum Angelorum Dei.* Verum in loco præfato
agitur de divisione terræ Chanaan, quam juxta
numerum filiorum Israël distribuit.

Pro fine Quæstionis nota, Divum Tho-
mam 1. p. q. 50. a. 3. (esto, sat obscure) senti-
re, tot vel plures esse Angelos, quot sunt indi-
vidua rerum corporearum: Sed hoc videtur in-
credibile: Nec pro eo facit D. Dionysius c. 14.
de cœlesti Hierarch. dicens: Multi sunt beati
Exercitus supernarum mentium, infirmam &
constrictam excedentes nostrorum materialium
numerorum commensurationem. Quia D.
Dionysius per hoc tantum intendit significare,
Angelos à nobis non posse numerari, per quam-
vis numeri multiplicationem, quæ in rebus cor-
poreis uti solemus, ut mille, centum millia, hoc
enim significat per constrictam commensura-
tionem.

QUÆSTIO VII.

De Distributione Angelorum in Hierarchias
& Choros, seu ordines.

Hæc Quæstio apud multos, multas in-
volvit, non difficultates, sed obscuritates, ego
rem, quia de se mihi videtur facilis, brevibus
expediam. Itaq;

Hierarchia idem est, quod sacer Prin-
cipatus, seu Sacra Respublica, variarum persona-
rum, cum quadam ad se invicem subordinatio-
ne, sub aliquo supremo capite, hinc non modò
in Angelis est, sed & in Ecclesia, constante
ex Episcopis, Sacerdotibus, Prælatibus & subdi-
tis. Imò nonnulli, præter has duas, super-
cœlestem statuunt, nempe Divinam in Deitate,
e contra alii negant, hoc omnes affirmant,
Sic nempè

III.

IV.

I.

nempe, omnes Angelos in tres Hierarchias esse distinctos. Prima dicitur eorum Angelorum, qui veluti Assesores Principis, & in Vestibulis Dei collocati (ut loquitur D. Dionysius cap. 7. de Cœlest. Hierar.) proximiùs DEO vacant, & ab eo Divina consilia communicant, & inferioribus patefaciunt. Secunda eorum, qui præfæti sunt generali administrationi eorum, quæ pertinent ad commune bonum totius Ecclesiæ militantis. Tertia eorum, qui particularium rerum administrationi vacant.

II.
Tres sunt
Hierarchiæ.

Hæ tres Hierarchiæ dividuntur in novem choros Angelorum, qui novem chori ex variis Scripturæ locis colliguntur, & colligit D. Gregorius homil. 34. in Evangel. ex Epistola ad Romanos, Angelos, Archangelos, Principatus. Ex 1. Corinth. 15. Virtutes: ad Coloss. 1. Thronos, Dominationes & Potestates: ex Gen. 3. Cherubinos: ex Isaia 3. Seraphinos: his verbis. Novem Angelorum ordines dicimus, quia videlicet esse, testante sacro eloquio, scimus: Angelos, Archangelos, Virtutes, Potestates, Principatus, Dominationes, Thronos, Cherubim, atq; Seraphim. Esse namq; Angelos, & Archangelos pene omnes sacri Eloqui pagine testantur, Cherubim atq; Seraphim sæpe, ut notus est, libri Prophetarum loquuntur. Quatuor quoq; ordinum nomina Paulus enumerat ad Ephesios, dicens, supra omnem Principatum & Potestatem, & Virtutem, & Dominationem, qui rursus ad Colossenses scribens ait, sive Throni, &c.

III.

Prima & infima Hierarchia tres habet ordines & Choros; quorum infimus est Angelorum, à communi vocabulo, nuntiorum & ministeriorum. Secundus est Archangelorum, qui putantur esse ministri majorum hominum, videnturq; habere aliquam jurisdictionem super Angelos. Tertius est Principatum, qui supra utrumq; jurisdictionem habere putantur, habentq; curam Regnorum & Regum, Imperatorum & Pontificum. Ita Divus Bernardus, qui proinde eorum officium eleganter sic describit lib. de Consid. cap. 4. Putemus Angelos dici (nisi tu convenientius aliquid considerasti) qui singuli singulis hominibus dati creduntur: nisi in ministerium secundum Pauli doctrinam, propter eos, qui hereditatem capiunt salutis. De quibus Salvator; Angeli eorum semper vident faciem Patris. Putemus hinc præesse Archangelos, qui conscii Mysteriorum Divinorum, non nisi ob præcipuas & maximas causas mittuntur; Ex quibus magnus ille Archangelus Gabriel missus legitur ad Mariam, ob causam utiq; quæ major esse non potuit. Et post descriptionem Virtutum, de Principatibus sic loquitur: Putemus hinc quoq; (à fortiori etiam Archangelis, cum secundum ipsos etiam Virtutes sint supra Archangelos) Principatus prælatos, quorum moderamine & sapientiâ omnia in terra Principatus constituitur, regitur, limitatur, transfertur, mutilatur, mutatur.

IV.

Secunda Hierarchia est etiam constituta ex tribus Ordinibus & Choris; Primus ex D. Bernardo sunt Virtutes, quos etiam ad primam Hierarchiam, si ordo ejus attendatur, videtur velle collocare, puto tamen, cum non ita

strictè ordinem observasse; ad Virtutes autem spectat opera prodigiosa & insolita cum causis secundis efficere. Secundus est Potestatum, ad quos pertinet comprimere aëreas Potestates. Tertius est Dominationum, ad quos pertinet præesse, & mandare omnibus aliis ordinibus antecedentibus. Ita quoq; D. Bernardus supra his verbis: Putemus super istos (Archangelos, secundum ipsum) Virtutes esse, quorum nutu, vel opere signa & prodigia in Elementis, sive in Elementis facta apparent ad commotionem mortalium. Inde est fortassis, quod, cum in Evangelio legas, Erunt signa in Sole & Luna & stellis, post hæc habes: Nam Virtutes Cælorum movebuntur. Hi nimirum spiritus, per quos signa fiunt. Putemus Potestates superiores istis, quarum virtute potestatem nebrarum comprimitur, & coërcetur maligna aëris hujus, ne, quantum vult, nocent, ne malignis, nisi ut prosit, possit. Putemus Dominationes adde, quibus supremimere præfati ordinibus, ut reserata hinc ceteri videantur omnes administratores spiritus, & ad istos tanquam ad Dominos referri regnum Principatum, tutamina Potestatum, Operum Virtutum, Revelationes Archangelorum, curam & providentiam Angelorum.

In tertia & perfectissima Hierarchia infimi sunt Throni; Secundi Cherubini; Tertii Seraphini, qui omnes solum occupantur Divinæ Majestati assistendo, & non mittuntur per se ad opera exteriora. Eos Mellissus Doctor supra cit. sic pergit describere: Putemus Thronos alio etiam ab his evolasse recessu, qui ex eo, quod sedent, Throni dicuntur & ex eo sedent, quod sedent in eis Deum, neq; enim sedere in eis, qui non sedent, possunt. Quæris, quid illam sentiam sessionem? Dominum Tranquillitatem, placidissimam serenitatem, pacem, quæ exuperat omnem intellectum. Talem, qui sedet in Thronis Dominum Sabaoth, iudicans omnia cum tranquillitate, placidissimo, serenissimo, pacatissimo & tales consunt Thronos, simillimos sibi. Putemus Cherubim et ipsi sapientia fonte, ore altissimi haurientes, & redundantes haurienta scientiâ universis Civibus suis. Et videre in his, quem Prophetæ loquebatur, fluminis impetum sanctificans Civitatem DEI. Putemus Seraphim spiritum toros Divino igne successos, succedere universa, ut singuli cives, singula sint Lucerna ardentes & lucentes. Ardentes charitate, lucentes cognitione. Et paulò infra, considerandum proponit, quomodo mirabilis DEUS in singulis ordinibus videri possit, utpote, cum iis singulis singulares cernantur ipsius excellentiæ, qui ea legere voluerit, querat in fonte ibidem.

Quæres I. Ex quo ordine sit Sanctus Michael? R. Esse de ordine Seraphinorum, imò supremum omnium Cælestium Spirituum. Ita Doctores passim contra nominalios existimantes eum esse Archangelum, vel unum de Principatibus. Colligitur ex Apoc. 17. Michael & Angeli ejus præstantur, &c. ubi aliqui dicuntur Angeli Michaelis, veluti Principis, sicut ibidem inferiores Demones dicuntur Angeli Draconis, sive Diaboli principalis. Deinde Ecclesia celebrat Festum Ange-

Angelorum nomine Michaëlis, veluti omnium Principis, eumq; appellat Primatem celestis exercitus, Principem militiæ Angelorum & præpositum Paradisi, quare singulari privilegio constitutus est Custos Ecclesiæ Catholicæ, sicuti olim Synagogæ, quamvis regulariter ad similia ministeria soleant angeli ex inferioribus ordinibus & Hierarchiis deputari. Nec refert, quod in Canonica Judæ dicatur *Arch-Angelus*, quia ibi non significat aliud, quam per antonomasiam, Principem Angelum, non verò de penultimo ordine: Simili modo dicitur Danielis 12. *Princeps Magnus*, quia nimirum supremus inter celestes spiritus: quo etiam sensu accipiendum est illud Daniel. 10. *Ecce Michaël unus de Principibus primis*, unus scilicet & is maximus, quasi diceret, primus inter principes primos, sicut Gen. 1. dicitur: *Et factum est vespere & mane dies unus*, id est primus. Ex quo autem ordine sit S. Gabriel, incertum est inter Authores, mihi tenendum est cum Mellissuo Doctore, eum esse de secundo ordine *Arch-Angelum*, ut supra videre licuit; Eum sequitur Angelicus Doctor 3. p. q. 30. a. 2. ad 4. & probabiliter addens, eum esse supremum de isto ordine; Nec refert, quod Lucæ 1. de seipso dicat: *Ego Gabriel, qui adsto ante Deum*, nam tò *adstare* multipliciter in Scriptura accipitur, si enim accipitur, prout

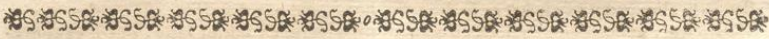
significat, præsentis Dei vultu frui, sic omnes Angeli adstant; si verò accipitur *adstare* pro communicatione majorum mysteriorum, sicut Secretarii adstant intimiis suis Principibus, sic adstitit particulariter S. Gabriel, utpote, cui uni concessum fuit, ut tantum mysterium nuntiaret Virgini Mariæ.

Quæres 2. *An etiam in Dæmonibus sit talis ordo?* R. Certum esse inter ipsos esse aliquam præminentiam, verum incertum, utrum sint divisi in tales ordines:

VII.
In Dæmonibus est ordo.

Prima pars patet ex Scriptura Matth. 9. ubi: *Belzebul dicitur Princeps Dæmoniorum*; & 15. *Qui paratus est Diabolo* (per antonomasiam) & *Angelis ejus*: ad Ephes. 6. ubi Apostolus vocat Dæmones: *Principes & potestates tenebrarum harum*.

Patet etiam secunda pars: Quia nec ratione, nec autoritate hoc constat, aut oppositum: probabilius tamen videtur, inter Dæmones non esse tales ordines, cum de Divina misericordia præsumendum sit, nullum integrum Angelorum chorum cecidisse, imò ex uno tantum, quotquot ceciderunt, à quali & ab omni malo liberet nos Dominus Rex Angelorum.

DISPUTATIO II.

DE INTELLECTU & VOLUNTATE ANGELORUM.

EX animasticis tota hac Disputatio resolvitur facile posset, nam in his ob paritatu rationem eodem modo discurrendum est, nam licet intellectus Angelicus specie differat ab humano, ut probabilior tenet opinio, & clarè colligitur ex dictis superius, nam supposito, quod sit substantia Angelica identificatus, dimanat à subjecto specie distincto, est q. identificatus ipse, sequitur bene, quod etiam distinguatur specie ab intellectu alterius subjecti specie distincti, est q. perfectior humano, non per additionem gradus ad gradum, & perfectionis intensibilis, sed substantialis; licet, inquam, specie differant, in ratione generica intellectivi tamen conveniunt, unde eodem modo de iis est philosophandum, ne tamen mancus sim & brevior, quæ specialem difficultatem habere videbuntur, hic particulariter proponam. Sit igitur

QUÆSTIO I.

An intellectus Angelicus sit discursivus?

I. Non loquar de discursu virtuali, quando videlicet intellectus non progreditur per plures actus ab una cognitione ad aliam determinatam à priori, licet bene transeat ab uno objecto ad aliud, ut, quando cognoscit effectum in causa, qui actus æquivaleret duobus, hunc enim discursum negat nemo Angelis, difficultas tamen est de formali, quando scilicet distinctis actibus ex aliquo medio cognito infertur connexio duorum exteriorum inter se, quia cognita sunt identificari illi vel connecti illi medio, & e contra negantur connexa inter se, quia cognita sunt divisa ab illo medio. In hac materia prima opinio est D. Thomæ, p. p. q. 58. a. 3. dicentis, Angelos non discurrere, movetur ad hoc, quod comparet Angelum corporibus celestibus, qui ex moribus suam perfectionem non habent, sicut hæc inferiora, sed ex natura

F. Amandi Hermann Metaphysica.

sua, sic intellectus Angelicus non habet suam perfectionem per motus discursivum, sed statim ex natura sua. Scotus verò in 2. dist. 7. q. unica §. contra Conclusionem, & in præm. lib. 1. q. 4. utrum Theologia sit scientia, docet, intellectum Angelicum esse formaliter discursivum, cum quo ad quæstionem resolutivè

Dico: Intellectum Angelicum ex natura sua esse formaliter discursivum. Ita post Scotum, Suarez & plures alii. Contra D. Thomam & suos, videtur; esse contra D. Augustinum lib. 4. de Genesi ad litteram c. 33. & D. Bernardum Serm. 6. in Cant. in rei veritate autem non est, quia Sancti Doctores aliud non intendunt, quam, quod angeli Sancti facillimè, & non per tantos labores intelligant, ut intelligendo & discendo tempore egant, sicut discimus & intelligimus nos.

II.
Intellectus Angelicus est discursivus.

Probatur Conclusio Ratione Scoti primo: Omnis quidditas subjecti cognoscitur